

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ι΄.

ΑΘΗΝΑ, ΚΕΡΙΑΚΗ, 1 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΙΟΥ 1912

ΑΡΙΘΜΟΣ 461

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ. 'Ο δρόμος τῷ «Νουμά».
ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ. 'Η δεκαετηρίδα τοῦ «Νουμά».
ΙΔΑΣ. «Νουμάς» καὶ Δημοτικισμός.
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ. 'Απάνου στὰ δέκα χρόνια τοῦ
«Νουμά».
ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΠΟΛΙΤΗΣ. 'Ο «Νουμάς».
ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ. Πολιτικὴ 'Επιθεώρηση.
Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Γιατί ὁ «Νουμάς» καὶ γιατί
«Νουμάς».
Α. ΤΡΑΝΟΣ. Τὸ μέλλον.
ΦΗΜΙΟΣ. Μουσικοκριτικά.
ΨΥΧΑΡΗΣ. 'Η φοράδα τοῦ Ρολάντου.
Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

Η ΦΟΡΑΔΑ ΤΟΥ ΡΟΛΑΝΤΟΥ

Βέβαια θὰ τὴν ἔχη ὁ ἀναγνώστης μας ἀκουστά, τὴ νόστιμη ἐκείνη τὴ λαϊκὴ παράδοση τῆς μεσαιωνικῆς Γαλλίας, γιὰ τοῦ 'Ρολάντου τὴ φοράδα, τὴ φοράδα τοῦ περὶφημου, τοῦ ἐπικοῦ τοῦ ἥρωα, ποὺ ὡς κ' ἓνα τοῦ ζῶο ἔπρεπε φαίνεται νὰ εἶναι θάμα μονάχο. 'Ετσι κιόλας μᾶς τὴν περιγράφουνε εἶναι, λέει, μιὰ φοράδα ποὺ τὸ ταίρι τῆς δὲ βρῖσκες. Τρέχει, ἄνεμος δὲν τὴν πιάνει. Σοῦ ἔχει κ' ἓνα τέτοιο ἀφτί, ποὺ νὰ εἶσαι τοῦ λόγου σου στὴν 'Ανατολὴ καὶ κείνη στὴ Δύση, τὸ βῆμα σου θὰ καταλάβῃ, τὸν ἀνασασμό σου θὰ πάρῃ, ὡς καὶ τὸ λογισμό, στὸ κεφάλι σου μέσα, θάφουκραστῇ. 'Απὸ μίλια καὶ μίλια μακριά, μυρίζεται τὸν ἐχτρὸ ἢ τὸν κίντυνο. Εἰδηση σοῦ δίνει ἀμέσως. 'Επειδὴ μιλά, τοῦ 'Ρολάντου ἡ φοράδα. Κουθενιάζει ὥρες μὲ τὸν καθάλλαρη τῆς, ὅπως δὲ καὶ τὰ ῥωμαϊκὰ τὰ δημοτικὰ τάλογάκια. Μὰ ἡ φοράδα τοῦ 'Ρολάντου, τί δὲν κάνει; Γράφει, διαβάζει, παίζει σκάκι. Καὶ ἡ ὁμορφιά τῆς πᾶς δὲ λέγεται. Μοναδικὴ στὸ εἶδος τῆς, ποὺ καὶ τοῦτο εἶναι μοναδικό. Παινέδι δὲν τῆς λείπει. 'Όλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου τάχει τοῦ 'Ρολάντου ἡ φοράδα. Τὸ μόνο τῆς ἐλάττωμα, λέει ἓνα παλιὸ τραγούδι, ποὺ ἡ φοράδα ψόφησε, πάει.

'Ο Νουμάς ποὺ μπορεῖ, σὰ θέλετε, νὰ χῇ, ψεγάδια χίλια καὶ δύο, ἔχει τουλάχιστο ἓνα σίγουρο, ἀρχισίγουρο προτέρημα, καὶ τὸ προτέρημά του εἶναι, ὅχι μόνο ποὺ ζῇ, μὰ ποὺ εἶναι καὶ ζωντανός. Σ' αὐτὸ λοιπὸν ὁ Νουμάς βάζει κάτω, θὰ μοῦ πῆτε, τὴ φοράδα τοῦ 'Ρολάντου. 'Ελάτε ὅμως ποὺ στὸ παινεμένο μας τὸ ῥωμαϊκό, γιὰ τοὺς παινεμένους μας τοὺς 'Ρωμιοὺς, ὅτι ἄλλοι περνᾷ γιὰ προτέρημα, τὸ πιάνουνε γιὰ ἐλάττωμα, κι ὅτι πάλι ἄλλοι περνᾷ γιὰ ἐλάττωμα, βγαίνει γιὰ προτέρημα. Τώρα θὰ μπήκατε στὸ νόημα, δὲ γίνεται. 'Ας ἔχη ὁ Νουμάς, σὰν περιοδικὸ ποὺ εἶναι, ὅσα προτερήματα χρειάζονται σ' ἓνα περιοδικό, καθὼς κ' ἡ φοράδα τοῦ 'Ρολάντου εἶχε, σὰ φοράδα ποὺ εἶτανε, ὅσα προτερήματα χρειάζονται καὶ δὲ χρειάζονται σ' ἓνα ζῶο ἡρωϊκό. Καὶ περισσότερα νὰ εἶχε ὁ Νουμάς, δὲ θὰ φελοῦσε, ἀφοῦ τὸ ἐλάττωμά του τὸ ἀσυχώρητο, ξέρετε ποῖο εἶναι; Εἶναι ποὺ ζῇ.

Φέτο ἀδγάτισε μάλιστα τὸ κακό. Νὰ σας δέκα χρόνια σωστούτοιχα ποὺ ζῇ ὁ φίλος. Γιὰ τοῦτο κιόλας σὰ νὰ μυρίζουμαι πὼς βγαίνει σήμερα στὴ μέση ἓνας καινούργιος Νουμάς. 'Ο Νουμάς ἀφτός, παιδιά, εἶναι περιοδικὸ τόσο τέλειο, ποὺ σὲ ὅλη ἀλάκαιρη τὴν 'Εδρώπη νὰ ψάξετε, στὴν 'Αμερικὴ, στὴν 'Ασία, στὴν 'Αφρικὴ, στὴν 'Ὠκεανία, παρόμοιο δὲ θὰ βρῆτε. Δὲ μὲ πιστέβετε; Σταθῆτε μιὰ στιγμούλα καὶ θὰ τοῦ ψάλετε ὕμνο μαζί μου, ἐπειδὴ ἀκούστε· ὁ Νουμάς ποὺ σὰς λέω, βγαίνοντας στὸ ῥωμαϊκό, κατώρθωσε νὰ μὴν πειράξῃ, νὰ μὴν ἀδικήσῃ, τὸ λοιπὸν καὶ νὰ μὴ θυμώσῃ κανέναν πετὲ του. 'Ο καινούργιος ὁ Νουμάς, ἐχτρὸ δὲν ἔχει, δὲν ἔχει ἀντίπαλο. Φτάνει τὸ στόμα του νὰ νοῖξῃ, φτάνει λέξη νὰ πῇ, κι ὅλοι ἀμέσως σύφωνοι μαζί του. Καλέ, ἀφήστε, καὶ θὰ διῆτε τί μπερμπάντης, τί ἀχρεῖος, τί ἀσυνείδητος, τί ἐλεεινὸς ποὺ εἶναι ὁ σημερινός μας ὁ Νουμάς, δταν τὸν συγκρίνετε μὲ τὸ Νουμά τὸν καινούργιο, τὸ Νουμά ποὺ μερικοὶ δικοὶ μας τὸν συλλογιούνται μέρα νύχτα, μὲ ἀφοσίωση, μὲ στοργή, μ' ἔρωτα, μὲ φλόγα, τὸ Νουμά ποὺ τὸ μεγάλο του, τὸ μοναδικό του, τὸ ἀφάνταστο προτέρημά του εἶναι ποὺ δὲν ὑπάρχει!

'Εγὼ ποὺ τί νὰ σὰς τὸ κρύφτω; μοῦ ἀρέσει πὺς πολὺ ἀπὸ χίλιους ἀνύπαρχτους θησαυρούς, ἓνας παρὰς ὑπαρχτός, ἐγὼ λοιπὸν εἶμαι φίλος τοῦ Νουμά ποὺ ὑπάρχει, τοῦ Νουμά ποὺ τὸν διεφτύνει ὁ Ταγκόπουλος, ὁ Ταγκόπουλος ποὺ μὲ τόση κουράγιο, μὲ